31995R1501

1995 6 30 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 147/7

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1501/95
1995 m. birželio 29 d.
nustatantis kai kurias išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisykles dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už grūdus skyrimo ir priemonių, taikytinų esant trikdymams grūdų rinkoje

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Austrijos, Suomijos bei Švedijos stojimo aktu ir Reglamentu (EB) Nr. 3290/94 ([2]), ypač į jo 13 straipsnio 11 dalį ir 16 straipsnio 2 dalį,

kadangi, kaip specialią priemonę, taikytiną sutrikus rinkai, bendrai organizuojamos grūdų rinkos produktams būtina nustatyti eksporto grąžinamąsias išmokas, tikslinamąsias sumas ir eksporto mokesčius, atsižvelgiant į tam tikrus kriterijus, kurie leidžia kompensuoti skirtumą tarp šių produktų Bendrijoje ir pasaulio rinkoje siūlomų kainų bei kainų;

kadangi dėl kainų, kuriomis įvairios eksportuojančios šalys pasaulio rinkoje siūlo pirkti grūdus, skirtingumo būtina atsižvelgti į skirtingus vidaus siuntimo kaštus, ir grąžinamoji išmoka turėtų būti nustatoma atsižvelgiant į Bendrijos tipinių (kainų ir pačių palankiausių pasaulio rinkoje siūlomų kainų bei kainų skirtumą;

kadangi tam, kad būtų galima eksportuoti miltus, kruopas, rupinius ir salyklą, nustatant grąžinamąją išmoką būtina atsižvelgti į, pirma, pagrindinių grūdų kainas, minimiems produktams pagaminti reikalingus kiekius bei šalutinių produktų vertę ir, antra, šių produktų pardavimo pasaulio rinkoje galimybes bei sąlygas;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 13 straipsnio 8 dalies antroje pastraipoje numatyta tikslinamųjų sumų sistema reikalauja, kad šie dydžiai būtų diferencijuoti atsižvelgiant į eksportuotinų produktų paskyrimo vietą;

kadangi, siekiant veiksmingo Bendrijos lėšų paskirstymo ir atsižvelgiant į šių produktų eksportavimo galimybes, reikėtų numatyti, kad eksporto grąžinamosios išmokos ir mokesčiai Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 1 straipsnio a ir b punktuose išvardytiems produktams būtų nustatomi skelbiant konkursą konkrečiam kiekiui;

kadangi tam, kad visos Bendrijos suinteresuotos pusės turėtų vienodas sąlygas, konkursus reikėtų organizuoti remiantis vienodais principais; kadangi dėl to *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* kartu su pranešimu apie konkursą, reikėtų išspausdinti ir pranešimą apie kvietimą dalyvauti konkurse;

kadangi pasiūlymuose turi būti nurodyti duomenys, leidžiantys jas įvertinti, ir kai kurie oficialūs įsipareigojimai;

kadangi reikėtų nustatyti didžiausią eksporto grąžinamąją išmoką arba mažiausią eksporto mokestį; kadangi ta procedūra užtikrina, kad bus paskirstyti visi kiekiai;

kadangi rinkoje gali susiklostyti tokia padėtis, kad svarstomo eksporto ekonominiai aspektai nulems ne tiek eksporto grąžinamosios išmokos arba mokesčio nustatymą, kiek veiksmų dėl pasiūlymų nesiėmimą;

kadangi su pasiūlymu pateikiamas užstatas turėtų užtikrinti, kad produktų kiekiai bus eksportuojami pagal licenciją, išduotą remiantis minimu konkursu; kadangi tas įsipareigojimas gali būti įvykdytas tik tuo atveju, jei pateikti pasiūlymai nebus atsiimti; kadangi dėl šios priežasties, kai pasiūlymai atsiimami, turėtų būti negrąžintas užstatas;

kadangi būtina nustatyti išsamias taisykles, užtikrinančias, kad konkurso dalyviams bus pranešta apie konkurso rezultatus ir kad bus išduotos reikalingos licencijos paskirtiems kiekiams eksportuoti;

kadangi, norint Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams nustatyti eksporto grąžinamąsias išmokas bei išvengti būtinybės taikyti patikrinimus, skirtus nustatyti, ar nė kiek nesiskiria pagrindinių medžiagų kiekiai, ir kad nebūtų pastebimai paveikta produkto kokybė, turėtų būti patvirtintas standartinis vertinimo metodas; kadangi įrodyta, kad pelenų kiekio pagamintuose produktuose analizė yra veiksmingiausias techninis pagrindinių naudojamų grūdų kiekio įvertinimo būdas; kadangi minėta analizė visoje Bendrijoje turėtų būti atliekama ta pačia tvarka;

([1]) OL L 181, 1992 7 1, p. 21.
([2]) OL L 349, 1994 12 31, p. 105.

kadangi eksporto grąžinamųjų išmokų už iš trečiųjų šalių importuojamus ir į jas re-eksportuojamus grūdus skyrimas nėra pateisinamas; kadangi dėl to grąžinamosios išmokos turėtų būti suteikiamos tik už Bendrijos produktus;

kadangi 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 3665/87, nustatančiame išsamias bendrąsias eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles ([1]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1384/95 ([2]), reikalaujama, kad tada, kai grąžinamosios išmokos skiriasi pagal paskirties vietą, jos būtų išmokamos tik tuo atveju, jei pirmiausia bus pateiktas įrodymas, jog produktas, kurio būklė nepakeista, yra įvežtas į trečiąją šalį arba į vieną iš trečiųjų šalių, kurioms taikoma grąžinamoji išmoka; kadangi, kalbant apie grūdus, tik Šveicarijos ir Lichtenšteino eksportui taikoma grąžinamoji išmoka yra mažesnė nei apskritai taikoma eksportui į trečiąsias šalis; kadangi, siekiant išvengti kliūčių pristatant Bendrijos eksportą į paskirties vietą, būtina rasti kitų būdų nei pristatymo įrodymai, užtikrinančių, kad produktai, už kuriuos išmokėta visoms trečiosioms šalims skiriama grąžinamoji išmoka, į anksčiau minėtas šalis nebus eksportuojami; kadangi dėl šios priežasties niekada neturėtų būti reikalaujama pateikti pristatymo įrodymų tada, kai eksportuojama jūra; kadangi valstybių narių kompetentingų institucijų išduoti sertifikatai, kuriuose patvirtinama, jog produktai yra išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos gabenimui jūra tinkančiais laivais, yra pakankama garantija;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 16 straipsnyje yra numatyta, kad tada, kai už vieną arba daugiau to reglamento 1 straipsnyje nurodytų produktų, pasaulio rinkoje siūlomos kainos ir kainos pasiekia Bendrijos kainų lygį, ir, kai tikėtina, kad ši padėtis gali tęstis arba pablogėti, sutrikdydama Bendrijos rinką arba sukeldama sutrikimo grėsmę, gali būti taikomos atitinkamos priemonės; kadangi dėl to būtina užtikrinti pakankamas grūdų atsargas; kadangi tam tikslui gali būti nustatyti eksporto mokesčiai ir visiškai arba iš dalies sustabdytas eksporto licencijų išdavimas;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 16 straipsnyje numatyta padėtis gali susiklostyti staiga, Komisija turi įstengti sustabdyti licencijų išdavimą bet kuriuo metu;

kadangi į šį reglamentą įtraukiamos Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1533/93 ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3304/94 ([4]), nuostatos, suderintos su dabartinėmis rinkos sąlygomis; kadangi dėl to tą reglamentą reikėtų panaikinti;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Grūdų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento 16 straipsnyje numatytos eksporto grąžinamosios išmokos bei eksporto mokesčiai ir Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 13 straipsnio 8 dalies antroje pastraipoje numatytos tikslinamosios sumos to reglamento 1 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose išvardytiems produktams nustatomi pirmiausia atsižvelgiant į šiuos kriterijus:

a) tipinėse Bendrijos rinkose nustatytas kainas bei jų kitimo tendencijas ir trečiųjų šalių rinkose užregistruotas siūlomas kainas;

b) pardavimo kainas, pačias palankiausias gabenimo iš tipinių Bendrijos rinkų į uostą ar kurią nors kitą eksportavimo vietą kainas ir siuntimo kainas pasaulio rinkoje;

c) perdirbtų produktų atveju — jiems pagaminti sunaudotą grūdų kiekį;

d) atitinkamų produktų pardavimo pasaulio rinkoje perspektyvas ir tą pardavimą reguliuojančias sąlygas;

e) pastangas, siekiant išvengti Bendrijos rinkos sutrikdymo;

f) svarstomo eksporto ekonominę pusę;

g) susitarimų, priimtų remiantis Sutarties 228 straipsniu, nulemtus kiekybinius ir biudžetinius apribojimus.

2 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 13 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos nuostatos taikomos visiems to reglamento 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytiems produktams ir jo 1 straipsnyje nurodytiems produktams, eksportuojamiems minimo reglamento B priede nurodytų prekių pavidalu.

Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 13 straipsnio 8 dalies antros pastraipos nuostatos taikomos jo 1 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytiems produktams.

3 straipsnis

Tikslinamosios sumos gali skirtis atsižvelgiant į paskyrimo vietą.

4 straipsnis

1. Eksporto grąžinamosios išmokos už Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytus produktus ir šio reglamento 15 straipsnyje numatyti eksporto mokesčiai gali būti nustatomi konkurso tvarka.

Visiems Bendrijoje įsikūrusiems asmenims turi būti garantuota vienoda teisė dalyvauti konkurse.

([1]) OL L 351, 1987 12 14, p. 1.
([2]) OL L 134, 1995 6 20, p. 14.
([3]) OL L 151, 1993 6 23, p. 15.
([4]) OL L 341, 1994 12 30, p. 48.

Konkursai siejami su eksporto grąžinamąja išmoka arba mokesčiu.

2. Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 23 straipsnyje nustatyta tvarka priimami sprendimai skelbti konkursą.

3. Kartu su minėtais sprendimais skelbiami Komisijos parengti pranešimai apie kvietimą dalyvauti konkurse, kuriuose pirmiausia nurodomos pasiūlymų pateikimo datos ir atitinkamos valstybių narių įstaigos, kurioms jos turi būti siunčiamos.

4. Sprendimai skelbti konkursą ir pranešimai apie kvietimą dalyvauti konkurse skelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Nuo pranešimo apie kvietimą dalyvauti konkurse iki pirmosios pasiūlymų padavimo dienos turi praeiti ne mažiau kaip penkios dienos.

5 straipsnis

1. Suinteresuotos šalys raštu arba kuriuo nors kitu rašytinio nuotolinio ryšio būdu pateikia pasiūlymus valstybės narės kompetentingai įstaigai.

2. Pasiūlymuose nurodoma:

a) nuoroda į paskelbtą konkursą;

b) konkurso dalyvio pavardė ir adresas;

c) eksportuotino produkto rūšis ir kiekis;

d) eksporto grąžinamoji išmoka už toną arba prireikus eksporto mokestis už toną, išreikšti ekiu.

3. Pasiūlymai galioja tada, kai:

a) dar nesibaigus pasiūlymų padavimo terminui pateikiamas įrodymas, kad konkurso dalyvis pateikė pasiūlymo galiojimą užtikrinantį užstatą;

b) kartu su pasiūlymais pateikiamas raštiškas įsipareigojimas, kad per dvi dienas nuo 7 straipsnio 3 dalyje minimo pranešimo apie laimėjimą paskirtiems kiekiams, bus pateikta paraiška eksporto grąžinamosios išmokos išankstiniam nustatymui gauti arba prireikus paraiška dėl pasiūlyme nurodytą kiekį atitinkančio išankstinio eksporto mokesčio nustatymo;

c) jose nėra jokių sąlygų, išskyrus numatytas pranešime apie skelbiamą konkursą.

4. Pateiktų pasiūlymų atsiimti negalima.

6 straipsnis

Pasiūlymus atplėšia valstybių narių kompetentingi padaliniai. Jos neatplėšiamos viešai. Asmenys, kuriems leidžiama dalyvauti atplėšiant pasiūlymus, įsipareigoja laikyti paslaptį.

Apie pasiūlymus nedelsiant pranešama Komisijai, tačiau konkurso dalyvių pavardės neminimos.

7 straipsnis

1. Komisija, remdamasi pranešimu apie pateiktus pasiūlymus, Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 23 straipsnyje nustatyta tvarka priima sprendimą nustatyti didžiausią eksporto grąžinamąją išmoką ar prireikus mažiausią eksporto mokestį arba nesiimti tolesnių veiksmų dėl paskelbto konkurso.

2. Kai nustatoma eksporto grąžinamoji išmoka, sutartis skiriama tam konkurso dalyviui arba dalyviams, kurių pasiūlymai yra lygūs didžiausiai grąžinamajai išmokai arba už ją mažesni.

Kai nustatomas minimalus eksporto mokestis, sutartis skiriama tam konkurso dalyviui arba dalyviams, kurių pasiūlymai yra lygūs arba didesni už minimalų mokestį.

3. Kai tik Komisija priima sprendimą, valstybių narių kompetentingos įstaigos visiems konkurso dalyviams raštu praneša su jų pasiūlymais susijusius rezultatus.

8 straipsnis

1. Eksporto licencijos konkurso laimėtojams išduodamos po to, kai valstybių narių kompetentingos institucijos gauna prašymus joms gauti, ir tose licencijose nurodomi konkurso tvarka jiems paskirti kiekiai.

2. Atitinkamame paraiškų licencijoms gauti ir pačių licencijų skiltyje įrašoma paskyrimo vieta, nurodyta konkursą skelbiančiame reglamente. Licencijos įpareigoja eksportuoti į paskirtą vietą.

9 straipsnis

Pasiūlymo galiojimą užtikrinantys užstatai grąžinami:

a) kai nepriimami pasiūlymai,

b) kai sutarties laimėtojas pateikia įrodymą, kad Komisijos reglamento (EB) Nr. 1162/95 ([1]) 10 straipsnyje numatytas užstatas buvo pateiktas.

Kai neįvykdomas šio reglamento 5 straipsnio 3 dalies b punkte numatytas įsipareigojimas, pasiūlymo galiojimą užtikrinantis užstatas negrąžinamas, išskyrus *force majeure* atvejais.

10 straipsnis

Eksporto grąžinamosios išmokos Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 1 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose išvardytiems produktams nustatomos ne rečiau kaip kartą per mėnesį.

([1]) OL L 117, 1995 5 24, p. 2.

11 straipsnis

1. Eksporto grąžinamoji išmoka už kvietinius, meslino, ruginius miltus, kvietines kruopas, kvietinius rupinius ir salyklą nustatoma atsižvelgiant į pagrindinių grūdų kiekį, kurio reikia pagaminti 1 000 kg minimo produkto. Pagrindinių grūdų kiekiai yra nustatyti I priede.

2. Pelenų kiekis miltuose nustatomas taikant II priede apibūdintą analizės metodą.

12 straipsnis

Grąžinamosios išmokos už Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 1 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose išvardytus produktus išmokamos pateikus įrodymą, kad jie yra Bendrijos kilmės.

13 straipsnis

Nepaisant Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 18 straipsnio nuostatų, tam, kad būtų išmokėtos konkurso tvarka nustatytos grąžinamosios išmokos, įrodymo, jog atlikti visi su išleidimu vartojimui susiję muitinės formalumai, pateikti nereikia, jei veiklos vykdytojas pateikia įrodymą, kad ne mažiau kaip 1 500 tonų grūdų produkto iš Bendrijos muitų teritorijos yra išgabenta gabenimui jūra tinkančiu laivu.

Toks įrodymas yra toliau nurodytas kompetentingos institucijos patvirtintas įrašas Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 6 straipsnyje nurodytoje kontrolinėje kopijoje, bendrajame administraciniame dokumente arba nacionaliniame dokumente, įrodantis, kad prekės yra išvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos:

„Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95“

„Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95“

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13“

„Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95“

„Export of cereals by sea — Article 13 of Regulation (EC) No 1501/95“

„Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 1501/95, article 13“

„Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13“

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13“

„Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13º., Regulamento (CE) nº. 1501/95“

„Viljan vienti meriteitse — Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla“

„Export av spannmål sjövägen — Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95“.

14 straipsnis

Kai ūkio subjektas pateikia įrodymą, kad su išleidimu vartojimui Šveicarijoje ir Lichtenšteine susiję muitinės formalumai yra užbaigti, konkurso tvarka nustatyta eksporto grąžinamosios išmokos „visų trečiųjų šalių“ eksportui suma sumažinama minėtos sumos ir sutarties paskyrimo dieną minėtoms paskyrimo vietoms galiojančios eksporto grąžinamosios išmokos skirtumu.

15 straipsnis

Kai vieno arba daugiau produktų atžvilgiu yra laikomasi Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 16 straipsnyje nustatytų sąlygų, gali būti taikomos šios priemonės:

a) gali būti taikomas eksporto mokestis. Gali būti nustatyta tikslinamoji suma. Šie mokesčiai ir tikslinamosios sumos gali skirtis atsižvelgiant į paskyrimo vietą;

b) gali būti visiškai arba iš dalies sustabdytas licencijų išdavimas;

c) gali būti atmestos visos arba dalis dar nepriimtų paraiškų eksporto licencijoms gauti.

16 straipsnis

Kai konkursas nėra paskelbtas, imamas toks mokestis, koks galioja muitinės formalumų užbaigimo dieną.

Tačiau paraiškų licencijoms gauti pateikimo dieną galiojantys mokesčiai suinteresuotos šalies prašymu, paduotu kartu su paraiška licencijai gauti, taikomi eksportui, kurį būtina vykdyti licencijos galiojimo laikotarpiu.

17 straipsnis

Kritiniais atvejais Komisija gali taikyti 15 straipsnio b punkte numatytas priemones. Apie savo sprendimą ji praneša valstybėms narėms ir paskelbia jį *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

18 straipsnis

Šiuo dokumentu Reglamentas (EEB) Nr. 1533/93 panaikinamas. Tačiau jis ir toliau taikomas iki 1995 m. liepos 1 d. išduotoms licencijoms.

19 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1995 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1995 m. birželio 29 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

I PRIEDAS

	KN kodas	Pelenų kiekis mg/100 g miltų, kruopų ir rupinių	Grūdų kiekis kg/1 000 kg minimų produktų
1. Paprastųjų kviečių, kviečių spelta arba meslino miltai	1101 00 15 100	0— 600	1 370
	1101 00 15 130	601— 900	1 280
	1101 00 15 150	901—1 100	1 180
	1101 00 15 170	1 101—1 650	1 090
	1101 00 15 180	1 651—1 900	1 020
2. Ruginiai miltai	1102 10 00 500	0—1 400	1 370
	1102 10 00 700	1 401—2 000	1 080
3. Paprastųjų kviečių kruopos ir rupiniai	1103 11 90 200	0— 600	1 370
4. Kietųjų kviečių kruopos ir rupiniai	1103 11 10 200	0—1 300 (sieto akutės 0,160 mm)	1 500
	1103 11 10 400	0—1 300	1 340
	1103 11 10 900	daugiau kaip 1 300	1 260
5. Neskrudintas salyklas	1107 10 19		1 300
	1107 10 99		
Skrudintas salyklas	1107 20 00		1 520

II PRIEDAS

Pelenų kiekio miltuose nustatymas

Prietaisai

1. 0,1 mg tikslumo laboratorinės svarstyklės, dėžutė su atitinkamais svarsčiais.

2. Elektrinė mufelinė krosnis su atitinkamu traukos ir temperatūros matuokliu bei reguliatoriumi.

3. Apvalūs, plokščiadugniai deginimo indai (apie 5 cm diametro, ne aukštesni kaip 2 cm); pageidautina, kad būtų iš aukso ir platinos lydinio arba iš kvarco ar porceliano.

4. Džiovinimo krosnis (spinta) (vidaus diametras — apie 18 cm) su kakliuku (žiediniu grioveliu) ir perforacine plokštele iš porceliano arba aliuminio.

   Dehidratorius: kalcio chloridas, fosforo pentoksidas arba mėlynai nudažytas silikagelis.

Metodas

1. Tiriamasis mėginys turėtų sverti nuo 5 iki 6 gramų. Miltų, kurių sausosios medžiagos pelenų kiekis turėtų būti didesnis kaip 1 %, mėginys turėtų sverti nuo 2 iki 3 gramų. Tiriamojo mėginio svorį galima suapvalinti 10 mg tikslumu; visi kiti kiekiai apskaičiuojami 0,1 mg tikslumu.

2. Indai prieš pat naudojimą pakaitinami mufelinėje krosnyje pastovioje deginimo temperatūroje; tam paprastai pakanka 15 minučių.

   Tada 7 dalyje nurodytomis sąlygomis indai džiovintuve atvėsinami iki laboratorijos temperatūros.

3. Tiriamasis mėginys dedamas į indą ir išsklaidomas vienodu sluoksniu neperkraunant indo. Prieš pat deginimą mėginys suvilgomas 1—2 ml etanolio.

4. Indai dedami į mufelinės krosnies angą, durelės paliekamos atvertos. Kai medžiaga nustoja liepsnoti, indai įstumiami į krosnį. Uždarius dureles, turi būti palaikoma atitinkama trauka, tačiau ji neturi būti per stipri, kad neišpūstų medžiagos iš indų.

5. Miltai turi sudegti visiškai, netgi tarp pelenų esantys suodžiai. Degimo procesas laikomas baigtas, kai atvėsintos liekanos būna beveik baltos.

6. Degimo temperatūra turi pasiekti 900 °C.

7. Po deginimo indai išimami iš krosnies ir maždaug vienai minutei padedami ant eternito lakšto atvėsti, paskui dedami į džiovinimo spintą (ne daugiau kaip keturi indai vienu metu). Uždara džiovinimo spinta padedama šalia svarstyklių. Indai sveriami tada, kai visiškai atšąla (maždaug po valandos).

Rezultatai

1. Paklaida: jei pelenų yra ne daugiau kaip 1 %, kartotinio tyrimo rezultatai neturėtų skirtis daugiau kaip 0,02 pelenų kiekio vienetais; jei pelenų kiekis viršija 1 %, skirtumas neturėtų būti didesnis kaip 2 % pelenų kiekio. Kai skirtumas didesnis, bandymą būtina pakartoti.

2. Pelenų kiekis turi būti išreikštas kiekvienai 100 sausosios medžiagos daliai ir suapvalintas 0,01 tikslumu.